

KONINKLIJKE

COURANT.

Vrijdag

den 24 Julij.

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officieel.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Golden, enz., aan deze Courant gericht, moeten franco of vracktyrij toegezonden worden, onder het adres aan den *Directeur der Koninklijke Courant, in den Haag.*

H O L L A N D.

DEN HAAG den 23 Julij.

Bij Koninklijk Besluit van den 11 dezer maand, is aan den Eerl. Luitenant-Adjoint bij den Staf, *Dumoulin*, geacordeerd de rang van Kapitein-Adjoint bij den Staf.

F R A N K R Y K.

PARYS den 19 Julij.

De tijding van den Vrede met Rusland is alhier ontvangen. Een onzer bijzondere Papieren heeft die heuchelijke gebeurtenis door een nadrukfel op den rand van zijn reeds van de pers gekomen blad aan het publiek verkondigd. De *Moniteur* bevat de Orde van den Dag, bij welke zij, daags na de teekening, op den 9 Julij, aan de Grootte Armee is medegedeeld. Ook vindt men in dat Blad het navolgend twee dagen vroeger uit *Tilsitt* gedagteekend Artikel:

TILSITT den 7 Julij 1807.

De Koningin van Pruisen is hier gister middag aangekomen. Ten half één ging Keizer *Napoleon* haar een bezoek geven.

De drie Souvereinen hebben dagelijks, des avonds ten zes uren, hunne gewone wandeling gedaan, en daarna gesijzigd bij den Keizer *Napoleon* met de Koninginne van Pruisen, den Groot-Hertog *Constantyn*, Prins *Henrik* van Pruisen, den Groot-Hertog van *Berg*, en den Kroonprins van *Beyeren*.

T U R K Y E N.

CONSTANTINOPOLEN den 11 Junij.

Offtkoon de jongste omwenteling geregelder afgeloopen zij dan men had darven hoopen, wortteit het nieuw Gouvernement eengermate met de moeilijkheden, onafscheidelijk van eene Staatsverandering, op den eisch en door middel der krijgsmagt tot stand gebracht. Reeds zijn aan den Bosphorus de Janitfaren begonnen te morren, hebben geklaagd, dat de Grootte Heer de verbintenssen, welken hij jegens hen had aangegaan, niet spoedig genoeg vervult, en geweigerd hunnen nieuw-aangestelden Bevelhebber te ontvangen. In deze Hoofdstad zijn de Janitfaren als nog gerust; doch des niettemin blijft het moeilijk, hunne verlangens en die des Volks tijdig en volledig te vervullen, inzonderheid in het stuk der belastingen. De eenigen, welken men tot nog toe heeft kunnen afschaffen, zijn die op de Zijde en op den Wijn. De geest, door welken de omwenteling bestuurd is, heeft eene Proclamatie doen uitgevaardigen, bij welke aan de Christen-Onderdanen gelast wordt zich te gedragen op eene wijze, die niet strijde met hunne minderheid ten aanzien der Muselmannen; deze Proclamatie, waarin men klaarblijkelijk de gemoedsgesteldheid des Volks te wille geweest is, heeft jegens de Christenen eenige buitensporigheden te weeg gebracht, welken de Politie niet heeft kunnen stuiten. Eene andere, misschien wijzer, doch waarschijnlijk ontoereikende verordening, verbiedt aan de Staats-beambten, om in hunne bijzondere huizen bezoeken aantencmen, die de behandeling der publieke zaken ten doel hebben, ten einde alzoo minder gelegenheid te geven tot verleiding en kuiperij van den kant van buitenlandische zendingen. De troepen van de *Nizam-Gedid* zijn allen afgedankt.

De Krooning, of liever inwijding, van den nieuwen Keizer zal, op morgen, met alle Oostenrijksche praal, in de Moskee van *Enjub* plaats grijpen. Vervolgens zal, het geen tot heden toe nog nimmer geschied was, aan de buitenlandische Ministers een brief gezonden worden, in welken zij officieel kennis bekomen zullen der komst van *Mustapha IV* tot den troon.

Ondertusschen is het nieuw Ministerie nog niet voltallig. *Haleffendi* is slechts alleen tot plaatsvervanger of substituut van den *Reis-Effendi* benoemd. De Grootte Heer schijnt, alvorens de nieuwe Ministers aantestellen, te willen afwachten, of de Groot-Vizier, de *Kiaja-Beij* en de *Reis-Effendi*, die in het leger zijn, de tegen hun uitgesproken doodstraf ondergaan, of zich aan dezelve onttrokken hebben. Tot nog toe heeft men van de uitwerking der omwenteling op de Armee geene andere tijding, dan dat de Janitfaren, op het bericht dier gebeurtenis, hunnen Aga, die door den Groot-Vizier afgezet en naar *Silistria* gezonden was, in zijne vrijheid en zijnen post hersteld hebben.

Van de verrigtingen onzer Vloot voor *Tenedos* verneemt men, dat onze troepen inderdaad de kust-batterijen veroverd hadden; doch dat zij sedert wederom aan boord van het afzeiland Eskader

hebbende moeten scheep gaan, de Rusfen, die in bezit van het Fort gebleven waren, die batterijen weder bezet hebben.

VAN DE GRENZEN den 18 Junij.

Omstreeks het eind der maand Mei, hebben de Serviërs, ten minsten volgens hunne eigene berichten, nog eenige voordelen op de Ottomannen behaald; doch deze voorspoed is van geen langer duur geweest, dan tot in het begin der maand Junij, blijkens het navolgend bekend geworden relaas der jongste gebeurtenissen:

„Den 9 Junij is 'er tusfchen de Turken en de Serviërs bij *Nisfa* een gevecht voorgevallen. De Kapitein *Milovan*, die 4000 man onder zijne bevelen had, werd door de Ottomannische troepen omsingeld; na de sterkte pogingen aangewend te hebben, was hij op het punt om zich overtegeven, toen *Czerni-George* met 2000 man hem te hulp kwam, en het denzelven gelukte hem een weg te banen. Het verlies der Serviërs in dat gevecht heeft 1860 man doden, 598 gekwetten en 1113 gevangen gemaakte beloopt, (zo dat 'er, van het Corps des Kapiteins *Milovan*, slechts 424 man ontkomen zouden zijn.) De Turken hebben 3 stukken geschut, 100 Quintalen buskruit, en eene groote menigte Krijgs-behoeften vermeerderd; zij hebben alle de gevangenen op de plaats afgemaakt. Men begroot hun verlies op 1150 doden en 1000 gekwetten. 'Er wordt vrij algemeen gezegd, dat de Serviërs sedert een nielwen schok geleden hebben, dat *Czerni-George* in vollen afzigt is met zijne Armee, en dat hij heftiglijk door de Franschen en de Turken, welke reeds in Servië doorgedrongen zijn, vervolgd wordt.”

Den 13 Junij ontstond 'er te *Belgrado* brand: de wind zeer sterk zijnde, maakte dezelve zulke snelle voortgangen, dat, in minder dan 3 uren, 11 huizen door de vlammen verteerd werden.

Z E V E N B E R G E N.

KROONSTADT den 22 Junij.

Omstreeks het einde der vorige maand deed de Vorst *Constantyn Epplanti* een bevel te *Bucharest* uitgevaardigen, waarbij de emigratie op doodstraf verboden was; doch na eenige dagen werd hetzelfde in dier voege verzacht, dat de vrouwen, kinderen en hulpbehoevende menschen, verlof bekwamen, om zich met hunne goederen te verwijderen. De Vorst zelf begaf zich naar *Fockzany*, en de Oostenrijksche Consul, de Heer *Brenner*, benevens den Heer *Summerer*, Britsch Consul, hebben zich herwaarts begeven. De Opperbevelhebber *Michelson* verwijsde zich van *Bucharest* met een gedeelte zijner Armee, zelfs voor 's Vorsten vertrek, terwijl 'er in laatstgemelde Stad niet meer dan 3000 man geseelde Russische troepen, onder de bevelen des Generaals *Milradomitsch*, achter bleven. Deze maatregelen verspreidden schrik onder de *Boyards*, en niestegentande het verbod, emigreerden zij voor het grootgedeelte. Ook zien wij sedert den 6 dezer velen dier *Boyards* in kostbare, met goud en andere voorwerpen van waarde beladene, rijtuigen, van een groot aantal lijfbedienden vergezeld, uit *Wallachyën* komen. Men bemerkt onder die Persoonnaadjen een ouden *Boyard* op, *Ban de Gyika* geheten, 90 jaren oud, en Vader van 36 Zonen; deze trok de aandacht tot zich door zijn buitengewonen pracht en de talrijkheid zijner bedienden. Alle lieden van eenig vermoegen verlaten *Wallachyën*, en de genen, die geen vermoegen genog bezitten, verbergen zich op de Hoffeden. Het is zeker, dat het grootst gedeelte van het goud, zilver en andere schatten van *Wallachyën*; zich thans in deze Stad bevindt. De straten zijn zoo opgepropt met lieden in Oostenrijksche gewaad, dat men meent de Hoofdstad van *Wallachyën* zelven te bewonen. Onder de Geestelijken telt men ook den Bisschop van *Nicopolis*, en voormaligen Roomschen Zending van *Bulgaryën*, *Frans Pererius*, benevens den Griekschen Metropolitaaan met vier Suffraganten en eene talrijke Geestelijkheid.

Den 16 dezer is de Oostenrijksche Consul, de Heer van *Brenner*, van hier naar *Weenen* vertrokken.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT den 18 Julij.

Uit *Erfort* heeft men bericht, dat de Keizerlijke Gards, *Tafel* verlaten hebbende, reeds naar Frankryk op weg is, en onze *Stads Courant* meldt stellig, dat zijne Majesteit reeds op overmorgen, den 20 Julij, alhier te *Frankfort* verwacht wordt.

LONDEN den 15 Julij.

(Uit de Rotterdamfche en Dordrechtfche Couranten van den 23 Julij.)

Eindelijk heeft men, omtrent de nederlagen onzer Bondgenooten, berigten ontvangen, aan welken zelfs de Ministers, hoe ongaarne ook, niet meer kunnen veinzen hun geloof te weigeren.

De Kapitein *Lapenotiere* is in Londen aangekomen, met de Depêches uit de Rusfche Armee, tot den 29 Junij, waaruit de teekening van een Wapenftiltand bleek: alsmede dat de Keizers van Frankryk, van Rusland en de Koning van Pruiffen dien dag te zamen eene conferentie zouden houden. Betrekkelijk de gevechten, die 'er in Polen hebben plaats gehad, ziet men in de Engelfche Nieuwspapieren eenige Depêches, den 11, 15 en 17 Junij, (Nieuwen Stijl) door den Generaal *Bennigfen* aan den Keizer van Rusland toegezonden.

Om zich een denkbeeld te maken van de algemeene verflagtheid, behoeft men slechts het navolgend artikel te lezen, getrokken uit het Dagblad *the Times* van heden:

„ Ons is, dus drukt dit Blad zich onder anderen uit, geen Bondgenoot, geen vriend meer overgebleven, waarvan wij eenigen bijftand te wachten hebben; welke ziel op het Vaste Land zou zelfs thans voor ons nog een gebied ten Hamel durven opzenden? Wij kunnen op niets meer rekenen dan op eigen moed en eigen krachten. Die moeten wij eendragtelyk en zonder dralen ten toon spreiden; want wij hebben met eenen Vijand te doen, die niet meer noodig heeft zijne plans te maken en middelen tot derzeiver uitvoering te verzamelen, maar die beiden gereed heeft, die over de grootste krachten der waereld gebieden, en ze naar willekeur gebruiken kan, enz.”

Men zegt, dat het Sir *John Duckworth* is, aan wien men het bevel over de Oorlogs-Vloot heeft opgedragen, die bestemd is om in den Zond te gaan kruisen, dat vaarwater voor onze Scheepvaart open, en Koppenhagen in ontzag te houden. Indien dit gerucht gegrond is, wenschen wij, dat hij aldaar gelukkiger moge zijn dan voor Constantinopelen.

Men heeft berigten uit Alexandriën, van den 4 Meij, volgens welken de toestand van zaken aldaar nog dezelfde bleef. De Turken hadden nog niets tegen die Stad ondernomen. De Engelfche krijgsgesvangenen, welke in de ongelukkige affaire bij Rosetta door hun gemaakt waren, bevonden zich te Kairo, waar zij door den Pacha en den Franfchen Consul zeer wel behandeld werden.

ZEE-RIVIER-SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Te Baltimore is aangekomen het Schip, gevoerd bij Kapitein *W. Taylor*, en te Nieuw-York dat van Kapitein *J. Slater*, beiden van Amsterdam.

Te Jamaïka is binnengezonden het Amerikaanfche Schip *William*, van Bordeaux naar Nieuw-York.

De Kaper *l'Eclair* heeft, den 10 April, te Martinique opgebragt de Engelfche Schepen *Sussex* en *the Herold of the Nile*, ieder van 300 ton en 28 man Equipage, beladen met Europeefche goederen, en behoorende tot een Konvooi, welk uit Engeland kwam, en naar de Barados bestemd was. Den 14 derzelfde maand is de Goelet *la Pensée*, Kapitein *Morisseau*, te Fort-de-France binnengekomen, met de Engelfche Schepen *Sufanna* van 340, *Marina* van 270, en *Argo* van 318 Ton. Offchoon deze Goelet slechts een Zesponders Draibus voert, met 42 man, heeft hij nogtens de drie bovengemelde Schepen, die te zamen 63 man en 20 twaalfponders voerden, usfchen Kaap Nassau en Esfaquebo, alwaar zij bij elkander ten anker lagen, veroverd, en van daar medegevoerd.

Op de hoogte van Kaap Lezard zijn vijf Engelfche Schepen door een Franfchen Kaper genomen.

Het Engelfche Fregat *the Spartan* is, te Maltha, van eenen kuitstopt teruggekomen; zijnde hetzeve door twee Franfche Eskaders, die uit Toulon gelooopen waren, gejaagd.

Door een Franfchen Logger-Kaper is, den 2 Julij, op 14 graden lengte, na een gevecht van een uur en 50 minuten, genomen de Engelfche Paketboot *Cornwallis*, van Falmouth naar Maltha en Gibraltar.

De Franfche Kaper *l'Incomparable*, van St. Malo, gevoerd bij Kapitein *Géoffroy*, heeft zich, op de hoogte der Ciquets, meester gemaakt van een Engelfche Sloep van circa 60 Tonnen, beladen met Verwhout en militaire Kleedingen.

Uit verschillende Franfche Zeehavens zijn 15 Kapers gezeld, om op de Engelfche te huiskomende West-Indie-Vaarders te paffen; zijnde de Jamaïka Vloot, van 150 zeilen, welke onder Konvooi was van het Schip *the Pique*, door een storm verftrooid geraakt.

Een Engelsch Schip, welks waarde op 200,000 Dollars wordt geschat, komende van Londen, en bestemd naar St. Domingo, is door Franfche Kapers genomen.

Door den Spaanfchen Kaper *Jesus Maria y Joseph*, van 12 flukken en 85 man Equipage, zijn genomen: het Engelsch Schip *the Commerce*, van Jamaïka naar Londen, en de Amerikaanfche Schepen *Samson*, Kapitein *Stevens*, van Baltimore, en *the Shepherdesf*, Kapitein *Caldwell*, van Nieuw-York; de twee eerften zijn door de Engelfchen hernomen en te Plymouth binnengebragt; het laatste is naar Spanjen opgezonden.

Te Falmouth is aangekomen de Amerikaanfche Oorlogfloop *Wasp*, gewapend met 18 flukken, en bemand met 160 koppen.

De papieren van het Schip *de Vrouw Lollina*, door de Engelfchen in het gezigt van het Vlie en Terfchelling genomen, en te Yarmouth opgebragt, (zie *Koninklijke Courant No. 175*), zijn naar Londen verzonden, en 'er zal waarfchijnlijk nog eenige tijd verloopen, alvorens de uitfpraak zal kunnen gefchieden; dewijl meest alle de te gelijk en reeds te voren genomen Schepen mede te Yarmouth zijn opgebragt.

Door de Zweden zijn genomen de Schepen, gevoerd bij de Kapiteins *Harms*, *Eberhard* en *Weede*.

Te Koppenhagen is aangekomen het Schip *den Lille Catrina*, Kapitein *Predbiorn*, uit Bengalen, laatst van Plymouth, alwaar hij opgebragt doeh vrij gegeven is.

Een aantal Groenland-Vaarders zijn op de Elva terug gekomen, als: 6 voor Hamburg, medebrengende 23 Vifchen en 221 quartdeelen Robbenfpek; 5 voor Altona, medebrengende 22 Vifchen en 150 quartdeelen en 1 voor Gluckstad, medebrengende 80 quartdeelen.

Den 5 Julij, 's avonds ten 10 uren, heeft een allerijfseliker onweder; aan de met Wijn-Akkers bedekte Landftreek, genaamd *Chalosse*, nabij Mont-de-Marian, de zwaarste schade toegebragt. Gedurende een kwartier-uurs is 'er eene sterke, met regen vergezeld, hagelbui gevallen, welke aller-nadeeligst is geweest. Het grondgebied der Stad Mugron, en dat van 15 andere Gemeenten, is geheel verwoest; hebbende de ongelukkige Inwoners, in weinige minuten tijds, de vruchten van een jaar arbeids, en de hoop op eenen rijken Oogst, zien verloren gaan.

Den 10 Julij, 's morgens ten 6 uren, heeft, in de Gemeente van Fontarède, gelegen in het Caaton en Arrondisfement van Nerac, een zwaar onweder plaats gehad; zijnde de Heer *Arnaud Laporterie*, Maire aldaar ter plaatse, die, met en benevens zijn huisgezin, in een nabij deszelfs huis gelegen veld, juist op dat tijdfchip, bezig was om Koorn-fchoven te binden, door den Blixem dood geflagen: een gelijk lot trof zijne meid; doch zijn knecht is, met eene zware kneuzing aan zijne geheele regter zijde, vrij gekomen.

Den 13 Julij, 's middags ten 3 uren, is de Bliksem gevallen op de Kerk van Hedenc-l'Evêque, Arrondisfement van Beauvais, in het Departement der Oife. Een gedeelte van het dak weggeslagen hebbende, flingerde hij door de Kerk, verbrijzelde eenige fteenen en houtwerk, en geraakte in den Tooren, alwaar hij het geftel, waar aan de Klok was hangende, vernielde.

Den 13 Julij, 's avonds ten 11 uren, heeft de Stad Lunenburg en derzeiver omtrek, een geducht ongeluk getroffen. Een vreesfelijke Hagel, vergezeld van een verschrikkelijken Orkaan, heeft aldaar de Koorn-velden, welke dit jaar een van de fchoonfte Oogsten beloofden, als ook de Boomgaarden, in weinige oogenblikken, verwoest. De Hagelfteenen waren zoo groot als Duiven- en Koender-eijeren; De ganfche Hemel fcheen één vuur te zijn. De Huizen aan de West- en Zuidzijde hebben alle hunne vensters-glazen verloren, en de schade is allergruotst.

De kleine ftreek Koornlands, welke zich langs de Zuiderzee, van het Dorp Nunspeet af, tot in den omtrek van Eiburg, onder de Aambten van Doornf, yk en Oldebroek, uitftrekt, en door een allergeweldigst Hagel-flag geheel verwoest is, (zie *Koninklijke Courant No. 177*), bevat nogtans ruim 2000 Morgen gronds. Toen dit ijsfelijk weder opkwam, was de gezigt-einder helder; losfe Donderwolven werden door den wind omgedreven; de Dampkring werd zeer drukkend; en eensklaps geraakte de beneden-lucht, door geweldige Dwarlvinden en Hozen, vergezeld met Donder, Bliksem en een aanhoudend gedruisch, in beweging; terwijl, uit het Zuidwesten, vanden kant van Nunspeet, over de bovengemelde Landftreek, een ftroom van dicht te zaa gepakte Hagelfteenen, puntige en hoekachtige Ijsbrokkes, van eene voorbeeldlooze grootte, met een verschrikkelijk geweld, nederfloeg; zijnde de uitwerkfelen van dit ijsfelijk onweder (gelijk reeds vermeld is,) alteraoodlottigst voor de Landbewoerders geweest.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 15 Julij waren, op de Beurs van Londen, de Prijzen der publieke Fondfen als volgt: 3 pCts. Geconfol. 61½; 3 pCts. Gereduc. 60½; Omnium ¼ pCt. Disconto.

De Beursprijs van diverse Effecten was op Woensdag den 22 Julij, te Amsterdam, als volgt:

Batiffche Rescriptiën	losbaar na	Dito Loterij 1802 2½ pCt.	39½ a 39½
den Vrede	4 pCt. 59 a 59½	Rec. Vrijw. 1804 5½	76 a 76½
Geforceerd 1796 2½	38½ a 38½	20 Jar. Rent. 1804 5	43½ a 44
Vrijw. Neg. 1797 5	70½ a 70½	Negotiatie 1807 6	98½ a 98½
Schuldbriefven	2½ — 39½ a 39½	Geld. Schav.	} 54½ a 55½
Ideën	3 — 44½ a 44½	Erab. dito	
Losrenten 1783 3½	50½ a 51½	Tiers Co. Solidé 5	71½ a 72½
Dito 1801	3½ — 50½ a 51	Certificaten dito 5	71½ a 71½
Dito 1800	3 — 44½ a 44½	Oblig. Rusland . 5	91½ a 92½
Dito Dondeelen	3 — 72 a 72½	Dito Weenerbank 5	56½ a 57½
Dito 1802	5 — 71½ a 72	Dito dito	4 — 50½ a 51

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Vervolg en Slot van het Supplement op de theorie des Heere Laplace, omtrent de Haarbuizen.

Hetzelfde Theorema doet nog een groot aantal andere merkwaardige gevolgtrekkingen geboren worden. In de prismatfelce Buizen van gelijke ftoffe, welke basis gelijk is, is de middelbare hoogte van één en dezelfde vloeistof evenredig met de gelijkmatige lijnen. Indien de veelhoeken, welke tot grondslag dienen, in één en dezelfden Cirkel kunnen worden afgetoekend, zal ook die hoogte gelijk zijn. Bijaldien de basis van het Prisma reghoekig is, en dat twee d.r zijden zich eendeloos uitftrekken, zonder dat derzeiver wederkeerige afftand verandere, zal men in het geval komen, van twee evenwijdige vlakten te hebben, gedompeld in eene vloeistof; en het zal niet moeilijk vallen daar uit afteleiden, dat de vloeistof aldaar zal moeten rijzen of dalen, even gelijk zij doen zoudt in eene Buis, welker radiusgelijk zou zijn aan den afftand dezer vlakten.

De Heer *Laplace*, de voorafgaande Theorie op alle de Capillaire verschijnselen, zelfs op die, welke de zonderlingfte, en de in fchijn wonderlijkfte, verschijnselen opleveren, toepasselyk makende, ontknoot deszelfs zonder moeite, en legt aan den dag, tot zelf de oorzaken hunner onregelmatigheden. Zoedanig zijn, bij voorbeeld, de uitwerkfelen, welke plaats hebben, wanneer men eene Kolom Alkohol, regt op en neder, na een glazen Buis, houdt hangen. Als dan oofstaat 'er een drup aan het beneden gedeelte der Buis, en eene bolronde menique aan het andere eind der Kolom. De drup neigt, ten gevolge van hare bolronde gedaante, om de Kolom, binnen de Buis, op te tillen; en de menisque, door hare zuiging, om die, in dezelfde rigting, en ter gelijke mate, te doen optlimmen. De fom dezer twee krachten is dus tweemaal zoo sterk, dan de kracht, welke door de zuiging van de menisque allaan zou geboren worden, bijaldien de Buis, met haar beneden eind, in de vloeistof gedompeld ware. Ook bewijst de ondervinding, dat, in het eerste geval, de vocht-kolom tweemaal zoo groot is dan in het tweede.

Indien de Kolom, welke in de Buis bevat is, zich verder dan die fcheidftlinie uitftrekt, valt 'er een gedeelte van naar buiten, of verspreidt

zich op het binnel-eind der Buis, maakt die vochtig, en vormt al-
daar eene nieuwe bolronde drup, welks diameter gelijk staat met de dik-
te van haren uitwendigen omvang. Als dan wordt de vocht-kroon,
door dien drup, en door de zuiging van de opper-menisque, naar boven
geligt: ook leert de ondervinding, dat de lengte der Kolom gelijk staat
met de som van die Kolommen, welke zouden oprispen in twee glazen
buizen, welke beneden-einden in dezelfde Vloeistof zouden steken; en
waar van de eene het inwendig, de andere het uitwendig, diameter der
Buis, tot middelen zoude hebben.

Op gelijke wijze, bijaldien men Alkohol in een bromgebogen hevel
stelt, waarvan de eene tak haarbuizig zij, en de andere zeer wijd; zal de
Vloeistof dadelijk, in den eersten, eene holle menisque vormen, en zich
boven het waterpas des anderen riks verheffen, zoo veel, of op weinig
na, als zij doen zoude, wanneer de kleine tak, onmiddellijk, in eene
onbepaalde Vloeistof nederhing. Indien men voortgaat, om Alkohol in
den grooten tak te gieten, wordt hetzelfde uitwerkfel in den kleine te wege
gebragt, en blijft stand houden, tot dat de Vloeistof het eind der Buis be-
reikt; als dan verliest de menisque, hoe langer hoe meerder, hare hollig-
heda, gevolglijk ook hare zuigingskracht, en daer mede vermindert te-
vens haar verschil van het waterpas. De oppervlakte, eindelijk, geheel
vlak wordende, blijft de Vloeistof, in de twee takken, op dezelfde
hoogte staan. Maar, zoo men voortgaat, om in den breedsten tak Alko-
hol te gieten, zal 'er, aan het eind des haarbuizigen riks, een drup te
voorschijn komen; welks bolrontheid zich tegen het rijzen der Vloeistof
zal verzetten, die, als dan, in den anderen tak zal klimmen; en aldaar,
uit kracht des wederstands van dezen drup, zoo veel boven het water-
pas zal kunnen geraken, als dezelve te voren, ten gevolge der zuiging
van de menisque, eerst beneden hetzelfde was gekomen. En, zoo
men daar nog een weinig meerder Alkohol bijvoegt, zal de drup langer
worden, niet verder de drukking kunnen wederstaan; en eindelijk, aan de
zijden, alwaar de bogt kleiner is, van één beiften.

De Heer Laplace neemt hier den Alkohol tot voorbeeld, om dat deszelfs
vloeibaarheid, die volkomen schijnt te zijn, gelegenheid geeft aan de
uitwerkfelen, om in al huane zuiverheid te voorschijn te komen, zonder
dat de oorzaken, welke dezelve doen geboren worden, eenigen merklij-
ken tegenstand ontmoeten. Hetzelfde heeft ook plaats, ten aanzien van
alle andere vloeistofen, welke eene gelijke vloeibaarheid bezitten, en de
Heer Laplace is geneegen om te gelooven, dat zulks ten huane aanzien
des te sterker is, naar mate die vloeistofen meer verwijderd
zijn van het punt hunner bevestiging. Doch, ten aanzien der lijmschichtige
vloeistoffen, of der zoodanigen, die, door hunne geringen afstand van
het punt van bevestiging, reeds eenigzins deelachtig zijn aan de eigen-
schappen, welken zij in den staat van vastheid zouden bezitten, is de on-
derlinge aanhechting der deeltjes eene verhindering voor de beweging der
lagen van het vocht; deze kunnen niet meer over elkander glijden, met
genoegzame vrijheid, om dadelijk aan de krachten, die haar aandringen,
te gehoorzamen, en de tegenstand, welke uit deze wrijving geboren
wordt, doch die men, bij de berekening, niet in acht kan nemen, geeft
hun gelegenheid, om verscheidene stonden van evenwigt aan te nemen, wel-
ke in de, op de eigenschappen der volmaakte vloeistoffen gegronde for-
mules, niet begrepen zijn. Dit is, bij voorbeeld, het gene met gewoon
water geschiedt; zie daar ook, waarom de haarbuizige waarnemingen zoo
moeijelijk met die vloeistof te bewerken zijn; en geduriglijk onregelma-
tigheden te voorschijn brengen, welken men niet dan met behulp van de
grootste zorgen kan ontwijken. Alzo, gelijk zulks door den Heer Laplace
wordt aangemerkt, is de lijmschichtigheid der vloeistoffen eene oorzaak tot
sterking der haarbuizige uitwerkfelen, wel verre van daar toe aanleiding te
geven, gelijk eenige Natuurkundigen zulks gedacht hebben.

Laat ons hier een oogenblik stilstaan; om op te merken, met welk eene
gemakkelijkheid alle die zeldzaamheden de eene uit de andere geboren wor-
den, zich door middel van berekening ontwickelen; en eindelijk om hunne
betrekkingen doen kennen, welken wij nimmer zouden vermoed hebben,
bijaldien dit verwonderlijk hulpmiddel 'er ons niet, als door eene soort van
wonderlijk, toe bragt. Dit is nogtans niet alles, en die opmerkelijke uit-
werkfelen zijn slechts een overgang tot anderen, die nog merkwaardiger zijn.

De Heer Laplace beschouwt de werking van eene rechte prismatische
Buis, welke beneden-eind in verscheidene op elkander geplaatste Vloeistof-
fen getimpeld is. Dit onderzoek geeft hem aanleiding, om te bepalen het
volumen der opgeligte Vloeistoffen, alsmede de gedaante harer gemeene
oppervlakten, in de Buis, op de punten, alwaar zij elkander aanraken. In-
dien 'er slechts twee Vloeistoffen zijn, als bij voorbeeld water en kwik,
en dat de eerste volmaaktelijk de Buis bevochtigt, kan men, aangezien de
werking alleen op een kleinen afstand bespreeklijk is, de Buis beschouwen
als geheel met water gevuld zijnde, en als dan heeft de oppervlakte der
benedenste Vloeistof volmaaktelijk de gedaante van een halven bol. Hier
uit ontfpruiten nog vele andere belangrijke Theorema's, welken wij ver-
pligt zijn, in die uittreksel, met stilzwijgen voorbij te gaan; wij heb-
ben, nogtans, het laatstgemelde opgegeven; om dat het, bij vervolg,
eene schoone toepassing oplevert. Alle die eigenschappen, alle die Theo-
rema's, zijn proefondervindelijk bekrachtigd door zeer juiste waarnemingen,
welken de Heer Gay-Lussac, op verzoek van den Heer Laplace, heeft
gedaan; hebbende de eerstgemelde nieuwe apparaten uitgevonden,
om die waarnemingen te kunnen doen, en aan dezelve al de juistheid van
Sterrekundige waarnemingen te geven. Bijaldien men die waarnemingen met
de theorie vergelijkt, moet men acht geven op de verscheidenheden, wel-
ken de digtheid der Vloeistof, naar mate van de luchtgesteldheid, onder-
gaat; want de Heer Laplace bewijst, door middel van berekening, dat
de opheffing van dezelfde Vloeistof, in eene en dezelfde Buis, bij ver-
schillende luchtgesteldheid, in evenredigheid harer digtheid is. Dit komt
ook overeen met de waarnemingen van den Heer Graaf van Rumford.

Een der meest voldoende uitwerkfelen der Theorie van den Heer La-
place is de verklaring der verschijnselen, welke te wege worden gebragt
door twee kleine flaven, die, op een korten afstand van elkander, gelij-
kewijdig, en in eene loodlijnige rigting, in eene Vloeistof nederhangen.
De Heer Laplace had, in zijne eerste proeven, bewezen, dat die flaven,
door het uitwerkfel der haarbuizige werking, moeten toefchijnen als of
zij elkander aantrokken, het zij de Vloeistof tuschen hen rijze of da-
le. Thans beschouwt hij het geval, waar in de Vloeistof zich, nabij eene der
vlakten, zoude verheffen, terwijl zij bij de andere zou nederdaalen; het
geen plaats zoude hebben, bijaldien de eene vlakte, en niet de andere,
voor bevochtiging vatbaar ware; als dan moet, uit kracht dezer tegenover-
gestelde werkingen, de oppervlakte der Vloeistof, tuschen de twee vlakten
gelegen, een buigings-punt hebben; en de berekening toont aan, dat de
kleine flaven elkander, op alle mogelijke affanden, moeten terug sloeten.
Wanneer men nu dezelve, met geweld, tot elkander brengt, nadert het
buigings-punt, hoe langer hoe meer, een der vlakten, en verdeenigt
zich eindelijk met dezelve. Wanneer men als dan voortgaat dezelve te

doen nadieren, begint de vloeistof tuschen hen te rijzen of te daalen;
Hier uit ontfstaat eene andere kracht, welke de eene vlakte tegen de an-
dere drijft, en hen, wanneer zij 'er toe gekomen is, om de uitwendige
werking der Vloeistof te boven te komen, door eene versnelde beweging,
tot elkander brengt. Dit uitwerkfel, welken de Heer Hany, op verzoek
van den Heer Laplace, proefondervindelijk heeft onderzocht, en bevond
den waar te zijn, komen volmaaktelijk met de theorie overeen; en dit ge-
val is des te zonderlinger, daar hetzelfde een voorbeeld oplevert van het
in de natuurkunde zoo dikwerf voorkomend verschijnsel eener afstooting, die
door de vermindering van afstand; in aantrekkingskracht veranderd wordt.

In deze waarneming schijnt elk dezer twee vlakten de andere afstooten,
en door dezelve afgestooten te worden; terwijl de berekening zien doet,
dat zij hier in gelijkmatig werken. Alzo wordt, gelijk de Heer Laplace
zulks opmerkt, hoe zeer de twee vlakten, enkel door de haarbuizige
werking van de vloeistof, die hen scheidt, op elkander werken, gelijk in
alle andere verschijnselen der natuur; ook hier bewaartheid, dat de werking
gelijk zij aan de tegenwerking.

De Heer Laplace maakt ook nog zijne theorie toepasfelijk op een ver-
schijnsel, welk, bij het eerste inzien, zou kunnen toefchijnen niets ge-
meens te hebben met de eigenschappen der Haarbuizen; hoezeer het nog-
tans daar mede in betrekking staat, namelijk, de aankleving van schijven
aan de oppervlakte der vloeistoffen. Eene breede schijf, welke op eene
in rust zijnde vloeistof wordt gezogd, hecht zich daar aan met genoegzame
kracht, om eene gevoelig, ja somwijlen eene sterke, poging noodzakelij-
k te maken, om dezelve daar van af te scheiden. Bijaldien men de schijf
allengskens poogt opteligen; gelijk men doen kan, wanneer men dezelve
aan den arm eener weegschaal bindt, waar van men de tegenovergestelde
schaal trapsgewijze met gewigt belaaft, trekt de schijf naar zich eene kol-
lom van die vloeistof, waar op dezelve rust; zoo dat het gewigt dezer
kolom, op het oogenblik, wanneer de schijf haar loslaat, de maat dezer
aankleving oplevert. Men ziet alzo, dat dit verschijnsel alwederom
door de Capillaire werking is te wege gebragt; dit bewijst de Heer Laplace, op
eene onwederfprekelijke wijze, door eene volkomen juiste berekening.
De breedte der schijf, en de hoogte, waar op dezelfde vloeistof zich in
eene Buis, van gelijken aard, en van een opgegeven diameter, verheft,
voor bekend rekenende, vindt hij, welke kracht noodzakelijk is, om de
schijf te doen loslaten. De uitkomst, op verschillende vloeistoffen, gelijk
Water, Terpentina-Olie en Alkohol, van verschillende digtheid, toegepast
zijnde, is juist gelijk met de door den Heer Gay-Lussac gevonden getal-
len, in de waarnemingen, welken hij opzettelijk daartoe met de uiterfte
nauwkeurigheid gedaan heeft.

Dewil de aantrekkingskracht zich niet dan tot onbemerkbare affan-
den uitstrekt, volgt daaruit, dat, wanneer eenig vocht de schijven volko-
men niet maakt, hunne aankleving aan dat vocht dezelfde is voor alle,
van welken aard ook, en mer die der vloeistof op haar zelve gelijk staat.
Dit is ook hetgene de ondervinding bevestigt. Bij voorbeeld koperen
schijven, en schijven van glas, van denzelfden omtrek, hebben, wat ge-
maakt, voltrekt dezelfde kracht van aankleving.

Deze uitwerkfelen hangen af van den aanrakingshoek met den omvang
van den schijf, die op de oppervlakte berust. Zij worden vernietigd;
wanneer die hoek nul is. Nu, hebben wij bevorens gezegd, dat de op-
pervlakte van het Kwik, in een glazen Haarbus met water bedekt, vol-
komen blootvormig is. Bij gevolg, wanneer men een glazen schijf op de
oppervlakte van het Kwik plaatst, en men vervolgens beiden met een laag
water overdekt, moet men, daar de aanrakingshoek nul is, geen weerstand
vinden in den schijf los te maken, uitgezonderd dien, welken hij door zijn
eigen gewigt oplevert. Dit is het gene de proef; door den Heer Gay-Lus-
sac genomen, ook bevestigd heeft; en de tegenwoordigheid van het water
is daar van zo zeer de oorzaak, dat, zonder de tuschenstelling van dat
vocht, de aanklevingskracht van den glazen schijf tot het Kwik, in die
proeven tot 296 grammes rees, en tot 400 kon gaan.

Eindelijk de laatste toepassing, welke de Heer Laplace van zijne schoo-
ne Theorie geeft, is het onderzoek van de gedaante eens zwaren droppe-
ls, horizontaal op een blad glas gestort. De vorm van dien droppe-
ls, zijne dikte, de neiging zijner randen, hangen af van de werking der vloeis-
tstof op zich zelve en op de vlakte, die haar vasthoudt. Ook dit is dus een
uitwerkfel van de haarbuizige eigenschap; de gevolgen der Theorie;
ten dezen opzichte, met proeven van den Heer Gay-Lussac, vergeleken;
leveren de volmaakte overeenstemming op. Dezelfde wijze van be-
handeling levert den lageren stand van de vloeistof in wijde buizen; bij
voorbeeld, die van het kwik in de Barometers, en de daaruit ontfaan-
de waarde vergelijkende met die, welke de Heeren Charles Cavendish en
Gay-Lussac bij ondervinding gevonden hebben; zijn zij volkomen daer-
mede overeenkomstig.

Het werk wordt geëindigd door algemeene natuur- en scheikundige be-
denkingen, welke, hoezeer in weinige bladzijden vervat, meer te denken
en te overwegen geven, dan een geheel boekdeel doen zou. De Schrijver
toont daarin aan, dat die niet dan op kleine affanden merkbare aantrekkings-
kracht, waaruit de haarbuizige verschijnselen ontfaan, de ware bron der schei-
kundige affiniteten is. Alleenlijk vertoont, in de haarbuizige verschijns-
elen, de aantrekkingskracht zich niet in al hare uitgestrektheid, komt zij
niet dan door hare verschillendheden te voorschijn, en naar mate de ver-
anderingen, welke de verschillende kromte der oppervlakten op haar te
weeg brengt. Terwijl in de scheikundige affiniteten, het de eigenlijke
en als het ware afzonderlijke aantrekkingskracht der deeltjes is, die onmid-
dellijk met al haar nadruk werkt, zonder daar iets gewijzigd te worden.

Dit groote denkbeeld ontwickelende, wordt de Heer Laplace
gebragt tot het overwegen van den staat van vastheid, als dien, welke ont-
staat uit de aantrekkingskracht der deeltjes, door hunne gedaante gewij-
zigd, die haar op zekere oppervlakten veel sterker dan op anderen kan
doen zijn. Indien, door de uitbreidende kracht van de warmte-stof, of
door eenigerlei andere oorzaak, de bolletjes van het ligchaam onderling
meer van elkander afwijken, oefent de aantrekkingskracht nog haren invloed
uit; doch de wijzigingen, welke de gedaante der bolletjes daaraan toe-
bragt, worden ongevoelig uit hoofde van den afstand; want de uitwerking
dier wijzigingen moet veel sneller afnemen dan de aantrekkingskracht zelve;
even gelijk in de hemel-verschijnselen, van de gedaante der planeeten
afhange, zoo als de vooruitgang der nachteveningen, die invloed afneemt
naar mate van den teerling des affands, terwijl die der aantrekkingskracht
zelve slechts in rede van het vierkant vermindert. Eindelijk, deze denkbeel-
den reeds tot eenen afstand van genoegzame grootte gekomen zijn; op dat
toch de invloed hunner gedaante, noch hunne wederkerige aantrekkings-
kracht, eenig gevoelig uitwerkfel meer hebbe. Zoodat zij alsdan slechts
in evenwigt gehouden worden door de uitbreidingskracht der hitte. In
het eerste geval, wanneer het ligchaam vast is, is deszelfs weerstand te

geen alle stands-verandering het grootst mogelijk; de bollen, hoe weinig ook, van hunne respectieve standplaats afgeweken, trachten onophoudelijk daarin terug te komen, en dit is het stelsel eens vasten evenwichts. Indien het ligchaam vloeïend, en alzoo de invloed der gedaante ongevoelig geworden is, vinden de bollen in alle hunne standplaatsen dezelfde kracht, en denzelfden staat van evenwigt; zij geven aan de ligste drukking toe; dit is het geval met de volkomen vloeïstoffen.

Deze beschouwing van dien verschillende stand van vast en niet vast evenwigt, op de scheikunde toegepast, is zeer diep doordacht; en daar dezelfde in verband staat met een grondbeginsel van werktuigkunde, 't welk op ieder stelsel ligchaamen werkt, heeft zij het voordeel van volkomen nauwkeurig te zijn. Haar ontwikkelende, toont de Heer Laplace 'er de uitlegging van een groot aantal allergewigtigste verschijnselen der Scheikunde in aan.

Naar alle regelen van gelijkvormigheid te oordelen, schijnt het, dat deze aantrekkingskracht der bollen, de een op den anderen, uiterst aanmerkelijk is. In de haarbuis-verschijnselen worden wij slachts hare verschijnselen gewaar; doch hare volstrekte waarde is ontzaggelijk. Die kracht drukt lijnrecht op de oppervlakte der vloeïstoffen, onafhankelijk van de zwaarte. Indien men onderstelt, dat de werking van het water op zich zelf gelijk is met die, welke het op de lichtstof uitoefent, dan zou de drukking, welke die vloeïstof aldus in haar binnenste ondervindt, door eene water-kolom worden verbeeld, wier hoogte den-quizend maal den afstand der aarde van de Zon zou overtreffen.

Het is waarschijnlijk, dat die werking wezenlijk minder is; maar, ten minsten gevoelt men van welke orde zij zijn moet; en moet men daaruit, gelijk de Heer Laplace aanmerkt, niet vermoeden, dat door de werking dier kracht de vloeïstof op haar zelve gedrukt wordt, en van binnen digter is dan op de oppervlakte? Want, op de oppervlakte zelve is de drukking, waarvan gesproken wordt, nul. Zij neemt toe, naar mate men in de vloeïstof komt, tot eene ongemeen kleine diepte, eindigende bij de grenslijn van de merkbare werkingskracht der deeltjes; en buiten die grenzen wordt zij vast en regelmatig, vermits de vocht-lagen naar den kant der oppervlakte gelegen, zoo veel als de inwendige vloeïstof aantrekken. En zou men zich eene strook vochts kon voorstellen, welke dikte minder ware dan de uitgestrektheid der werkingskracht, zou het dan niet moeten gebeuren, dat die strook op hare beide zijden eene veel geringere drukking zou ondervinden, dan wanneer zij eene merkbare dikte had; zou het niet mogelijk zijn, dat naar mate dier vermindering van drukking de strook eene dichtheid verkreeg, geringer dan die, welke wij bij dezelfde vloeïstof in onze proeven bevinden, als waarbij de kracht, die haar perst, al haar radruk heeft; en eindelijk is zulks niet hier het geval van het water-bekleedfel der blaasachtige dampen, welke alsdus ligter worden, dan de lucht, zich in den dampkring kunnen stande houden, gelijk men ziet, dat zij doen, en zich in een middelstand tuschen dien van vloeïbaarheid en van damp bevinden? Ziedaar eenige door den Heer Laplace aan de overweging der Natuur- en Scheikundigen aangeboden denkbeelden. Ten slotte van het werk vergelijkt de Schrijver zijne Wiskunstige theorie der haarbuis-verschijnselen, met de voornaamste onderstellingen uitgedacht om dezelve niteleggen. Hij roost aan hoe Clairault, na eene zeer nauwkeurige ontleding van al de kracht, welke die verschijnselen voortbrengen, gemaakt te hebben, zich heeft laten fluiten door de valsche onderstelling, dat de aantrekkingskracht van het glas gevoeliglijk werken kon tot op de waterbollen in het midden van de Buis gelegen. Verwiltens doet hij, uit zijne tweede behandelingswijze zien, dat zoo de vloeïstof de Buis volkomen bevochtigt, men begrijpen kan, dat alleen dat gedeelte van die Buis, welk de oppervlakte eener onbegrijpelijk geringe hoeverheid vochts overtreft, haar kan dwingen zich te verheffen; zoodat de uitwerkselen, hoezeer door eene verschillende oorzaak te wege gebracht, dezelfde zijn als in die onderstelling; het geen zeer nabij komt aan de onderstelling, welke Jurin gemaakt had, om dezelve niteleggen. Hij toont al verder aan, de onnauwkeurigheid der door andere Natuurkundigen uitgedachte onderstellingen, om dezelfde verschijnselen door de rekking van de oppervlakte der vloeïstof niteleggen, welken zij, volgens hare gedaante, vergeleken, met die, welke de Wiskundigen *lineair* en *elastiek* genaamd hebben. Eindelijk brengt hij tot zijne eerste behandelingswijze terug de aanmerkingen, gemaakt door de Heeren Segner en Thomas Young, over den invloed van de kromte der oppervlakte in de haarbuis-verschijnselen, eene werking op welke zij wel erkend hadden, dat men aandacht moest vestigen, doch zonder nogtans te weten, waarin zij tot die verschijnselen toebraagt, noch welke hare ware verhoudingen met de oorspronkelijke en als toen nog onbekende kracht waren, die hen voortbrengt.

Wanneer eene talrijke reeks van verschijnselen zich tot eene zelve natuurkracht ziet teruggebragt, wier aanwezigheid onbetwistbaar is, en dat zij daaraan tot in hare geringste bijzonderheden door middel eener althans berekening onderworpen wordt, treedt zij buiten het gebied der gewone natuurkunde, en vormt van dat oogenblik af een geheel van wiskunstige waarheden; het is op die wijze, dat men thans de theorie der haarbuis-verschijnselen beschouwen moet. Even zoo zal het ongetwijfeld met verschillende andere takken der Natuurkunde, als, bij voorbeeld de hitte, de electriciteit en de magnetische kracht, eenmaal worden, wanneer grotere vernunft ons dezelve ware oorzaken zullen bloot gelegd hebben; oorzaken, tot dus ver onbekend, en in welke plaats wij, bij gebreke aan beter, onderstellingen en verduidelijkingen stellen, meer of min geschikt, om reden te geven van de waargenomen uitwerkselen. De verschijnselen der Haarbuis, en die, welke de werking der ligchamen op het licht verwekt, zijn tot dus ver de eenige, welken men, door middel eener nauwkeurige berekening, heeft doen afhangen van de aantrekkingskracht op kleine afstanden, en van deze beide ontdekkingen is men de eene aan Newton verschuldigd. Doch vermoedelijk hangen 'er nog vele andere oorzaken van dezelfde aarders gewijzigde oorzaken af, en reeds zien wij den Heer Laplace door wiskunstige vergeelijking, en met het overtuigende der waarheid, ons in die oorzaken de bron van alle de verschijnselen der Scheikunde aantoonen. Gewis, na met Newton de eer dier glansrijke toepassingen gedeeld te hebben, zal hij de beschouwingen, waar van hij zelf ons het gewigt en het nut heeft doen gevoelen, wel willen voortzetten, en wellicht zullen zijne diep doordachte berekeningen ons nog meer dan eene wet der Natuur, die thans nog voor ons verborgen is, doen kennen.

THEATRE FRANÇAIS de la HAYE

Aujourd'hui, Vendredi le 24 Juillet, PAR EXTRAORDINAIRE. ABONNEMENT SUSPENDU, les deux Artistes Italiens, qui se sont fait entendre Samedi le 11, d'après la demande de plusieurs Amateurs, donneront une seconde Représentation, dans laquelle ils auront

l'honneur de faire entendre leurs talens, en Vocal et en Instrumental; ils ont fait un choix des plus beaux morceaux de Musique des Maîtres Italiens; ils osent espérer que le suffrage des Amateurs couronnera leurs travaux, et le zèle ardent dont ils sont animés.

N°. 1. Ouverture.

N°. 2. Ariette bouffonne du célèbre Maître Marcello da Capua, chantée par Mr. Folchini.

N°. 3. Quatuor, exécuté sur la Mandoline, par le même.

N°. 4. Sonate sur le Fer Harmonico, exécutée par Mr. Varini.

N°. 5. Duo à deux basses, du maître Comarosa, chanté par Mrs. Folchini et Varini.

N°. 6. Variations, exécutées sur le Fer Harmonico, avec accompagnement de Guitare.

Le Spectacle sera terminé par EUPHROSINE OU LE TRAV CORRIGÉ, Opéra en trois Actes, à grand Spectacle.

* * De Minister van Financiën van ZIJNE MAJESTEIT den KONING van HOLLAND brengt hiertoe ter kennis van allen, dien zulks aangaat, dat door hem de noodige orders zijn gesteld tot voortzetting der Rentbetaling van de Nationale Schulden; zullende mitsdien, met den 1sten der maand Augustus aanstaanden, en vervolgens, worden betaald de tot en met ultimo Meij 1807 ingesloten, vervallende Coupons van alle Nationale Schuldbriefen en Losrenten, mitsgaders de tot en met ultimo Meij deszelfden jaars verschene Renten en Interesten, op Quittanten of bij afschrijving voldaan wordende, van alle Obligatiën, Los- en Lijfrenten-Briefen, behoorende tot de nog ongeconverteerde Nationale Schuld, en zulks, respectievelijk, wegens ieder soort, ten Kantore van alle zoodanige 's Lands Ontvangers, als bij de Annouces van den 21 Maart des jaars 1806, ten aanzien van soortgelijke Rentbetalingen, loopende tot ultimo Januarij 1806, en bij de Annouces van den 29 Augustus daaropvolgende, ten aanzien van de overbrenging der betaling van Renten en Interesten van alle Obligatiën, Los- en Lijfrenten, ten lasten van het voormalig Gewest Holland loopende, breeder omschreven zijn.

Gedaan in den Haag,

De Minister van Financiën.

den 21 Junij 1807.

G O G E L.

* * De Commissie van Administratie verheerende te Breda, hiertoe gelast, brengt ter kennis van elk, dien zulks zoude mogen aangaan, dat zij van meening is, om in het openbaar te doen Veilen en Verkoopen de navolgende Domeinen, herkomstig van den Doorluchtigsten Huis van Palz-Beyeren, gelegen in den Lande van Bergen-op-den-Zoom, en wel in het Noord-Kwartier:

De 's Heeren Hoeve in den Ouden Fynaart, waarvan Bruiker is Anthony Gorissen, groot 101 Gemet, 22 Roeden; de 2de Hoeve in Hobbegors, Pachter Frans Feyns, de grootte bevattende van 164 Gemeten, 13 Roeden; Het 9e, 10e en 11e Perceel Dijks van den Ouden Fynaart, met eenige gedetacheerde Landen, gebaad wordende bij Maryn van der Heyde, Ary van der Gyp, Haybert Bacx en Willem Vis, respectievelijk; voorts in het Oost-Kwartier:

Twee Bouwhoeven in den Polder het Gadland van Hand-daar-buiten; de eene groot 120 Gemeten, 161 Roeden, waarvan Bruiker was, wijlen H. Koevoet; en de andere 111 Gemeten, 294 Roeden, gebaad wordende bij W. de Vos; voorts vier Perceelen Schaarbosch in dien Polder, met diverse Boschen, Zaa- en Weilanden, onder Ruephen, Voornstinde, de Hoeven Oud en Nieuw Gastel; en eindelijk in het geconfinceerd Zuid- en West-Kwartier:

Het 1e, 2e en 3e Perceel in den Ioden Cavel van den Noord-Polder van Osfendregt; de Platte Weiden, en het Schaarbosch den Magsdenberg; aldaar; Het Judiken Bosch, de Roawe Veiden, en de Boschen, genaamd den Musjchen Pot, groot ruim 50 Gemeten; de Hoeve de Camp, onder Kruysland, groot 93 Gemeten, 282 Roeden, waarvan Bruiker is Maryn Mangelaars, en de vier eerste Perceelen Dijks van den Auvergne Polder met de Gorfingen daar voor gelegen.

En zullen de Veildagen van het Noord- en Oost-Kwartier worden gehouden op de Berlaque, nabij Stand-daar-buiten, op den 17 en 31 Augustus dezes jaars, en die van het Zuid- en West-Kwartier in den Dorpe Wouw, op den 20 Augustus en 3 September aanstaanden.

MINISTERIE van KOOPHANDEL en KOLONIEN.

* * Van wegen den Minister van Zijne Majesteit den Koning van Holland, tot de Zaken van Koophandel en Koloniën, zal, ten overstaan der Raden bij hetzelfde Ministerie, op Dingsdag den 11 Augustus 1807, te Amsterdam, op het Oos-Indisch Binnehuis, nog worden geveild, boven het reeds geannoucerde, 75000 ponden Poeder-Suiker, liggende ten Kantore voornoemd.

OPPER-DEPARTEMENT van de JAGT.

* * De Kapitein-Generaal der Jagt brengt hier mede ten kennis van alle belanghebbenden, dat, in het Departement Braband, de Heer Kwartier Drost van Eyndhoven, voor hetzelfde Kwartier; de Heer Drost van Stad en Lande van Breda, voor het Kwartier Breda; de Heer Ambtman van Grave en Lande van Cuyk, voor Grave en Lande van Cuyk en de voornaams gecedeerde, en thans in het Departement geïncorporeerde Landen, except Bokhoven; en eindelijk de eerste Commies op het Bureau van den Heere Land-Drost, de Heer A. H. Gulje, voor het overig gedeelte van het Kwartier van den Bosch; tot gemak der Ingezetenen wel op zich hebben willen nemen, om alle de verzoeken tot de Jagt betrekking hebbende, en welke, ingevolge de in de Koninklijke Courant in dato den 24 Junij geplaatste Advertentie, aan het Opper-Departement der Jagt in den Haag ingeleverd moesten worden, aan te nemen, en voor de verdere Expeditie te zorgen.

Den Haag,

De Kapitein-Generaal der Jagt voornoemd,

den 17 Julij 1807.

L. VAN HEERCKEEN.

* * De Kamer van Fabrykagie van den Haag zal, op Maandag, den 27 Julij 1807, des morgens ten elf uren, op het Raadhuis, publiek verpachten, voor den tijd van één jaar, de Haard-Asche, binnen de jurisdictie van den Haag vallende, waar van de Conditien van boden af te lezen zijn, ter Secretarie van den Haag, van 's morgens 10 tot 1 uur.

* * Op de Jaarmarkt te Oes, die zal beginnen den 15, en eindigen den 29 Augustus 1807, zullen geene Kwakzalvers worden toegelaten, gelijk mede alle Draaijberden, Dobbelspelen, Rijfelaars en diergelijke, als ook Bedelaars worden geweerd.

* * Een ieder wordt berigt, dat de Brug aan den Uithoorn moet ge-repareerd worden, en, uit dien hoofde, van den 27 Julij tot den 4 Augustus, met geene Rijtuigen kan gepasseerd worden.